

Sorgen

Mando Diao

Sorgen i ditt bröst växer stor i ensamhet
Stigen vart du går mynnar ut i evighet
Orättvisans sång ljuder falskt i sin entré
Vägen som vi vandrar på slits och nöts var dag
Mörkret tar oss alla när sorgen gör dig svag

Barnet i din famn sover djupt, fylld av ro
Ögon utan tyngd, utan tvivel, men med tro
Livet tänt av hopp och av kärlek börjar gro
Vägen som du vandrar snart är ljus och utan moln
Men akta dig för mörkret, sorgen gör dig svag

Huden på din arm den är sträv och den är kall
Sorgen tränger tung, kväver den som är på fall
Vägen den har nått sitt slut, av jord skall du åter bli
Och Jämmerdalens sång är tyst när sorgen gjort dig fri